

Catalina Garau

Palma, 1968. Es graduà a la Llotja cursant els estudis d'Oficis Artístics en l'especialitat de Pintura a l'Escola Massana de Barcelona. Llicenciada en Arqueologia i Història Antiga per la UB s'especialitzà en la gestió del Patrimoni Històric. Des de 1994 ençà combina ambdues activitats. En els últims anys ha dirigit la gestió tècnica i els treballs d'arqueologia del Castell de Capdepera i ha participat en diverses exposicions col·lectives i individuals. La darrera *-Deposició Secundària. 2017-* es tracta d'una instal·lació al Museu de Mallorca, on posava en relació dibuixos amb restes humanes exhumades a l'excavació del cementiri dels empestats de 1348 de la Calatrava de Palma.

El seu treball com a creativa plàstica difumina els límits entre art i arqueologia i permet a un -alliberat del rigor científic- reflexionar sobre els aspectes que llança l'altra.

Efímera

És una proposta visual que utilitza la metodologia arqueològica com a llenguatge bàsic per a exposar temes que han fet reflexionar l'ésser humà en totes les èpoques i llocs. Temes universals com la mort, la memòria, la perdurabilitat, els límits i les microrealitats individuals.

La metodologia científica serveix aquí com a forma de sistematitzar una realitat, *a priori* incomprensible, i permet traduir-la, interpretar-la i processar-la.

El traç primitiu sobre el paper, els colors bàsics o els petits contenidors de fang es distribueixen per les estances d'una casa i entren a formar part del diàleg com ho fa necessàriament l'espectador que les recorre.

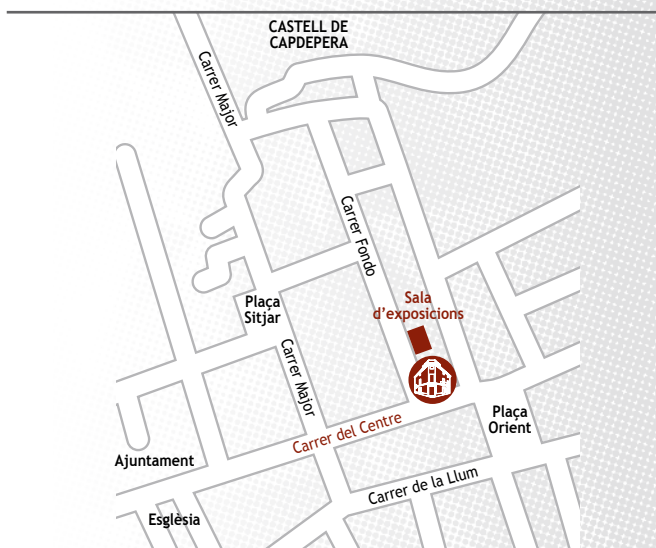

CENTRE MELIS CURSACH

Horari de les exposicions
De dimarts a diumenge de 19 a 21 h.

INAUGURACIONS

Andreas Wiehl. Divendres, 7 de juny a les 20 h
Jean Marie del Moral. Divendres, 5 de juliol a les 20 h
Mateu Estarellas. Divendres, 2 d'agost a les 20 h
Catalina Garau. Divendres, 6 de setembre a les 20 h

Cotxeria del carrer Fondo
Carrer del Centre, 9 - CAPDEPERA
T 971 55 64 79 - M 648 67 29 65
facebook.com/centremeliscursach

2019

SALA D'EXPOSICIONS
SA COTXERIA
CENTRE MELIS CURSACH

s'estiu de CAN MELIS

7-28 JUNY	ANDREAS WIEHL Instal·lació
5-28 JULIOL	JEAN MARIE DEL MORAL Fotografia
2-25 AGOST	MATEU ESTARELLAS Pintura
6-29 SETEMBRE	CATALINA GARAU Instal·lació i dibuix

Ajuntament
de Capdepera

Andreas Wiehl

Marburg/Lahn, 1955. El 1963 va tenir la primera experiència amb tarongers al sud d'Espanya. Estudia Matemàtiques a Berlín (73-76), arts escèniques (76-79), per a professor de respiració i moviment amb Goralewski (84-86) i pintura i pedagogia de les arts amb Fruhrunk a Munich (80-86). Des de 1990 és professor d'Art a l'Institut FAKS, on imparteix seminaris per a professors de manualitats i també *Escola de Fantasia*. Treballant amb la *Literaturbüro* de Munich realitza multitud d'instal·lacions i accions. Crea un sistema patentat d'estants. www.stickbee.de/Kunst

Naranja

Taronja-Color. Longitud d'ona 575-595 nm. Efecte sensorial: noble, frescor, alegria, optimisme.

Taronja-Fruita. Prové de la Xina, d'un creuament entre mandarina (*Citrus reticulata*) i aranja (pomelo-*Citrus maxima*), que arriba a Europa al s. XV.

La Instal·lació *Taronja* celebra la bellesa del color i de la fruita, que és quelcom més que una petita esfera acolorida.

Aquesta fruita és la que dona nom al color i a través d'ella podem tenir una experiència cromàtica directa. La instal·lació constarà de més de 1000 pells de taronja. Cada una d'elles ha agafat una forma distinta i pròpia, res a veure amb una còpia digital. La mostra es completarà amb creacions en paper i hi haurà la presència de caps de l'exposició *100 caps*, a més gotes de pluja de pedres, però el que hi dona sentit és la mirada del visitant.

El color taronja i jo vos donem les gràcies.

Jean Marie del Moral

Montoire, 1952. Fotògraf. Fill d'exiliats republicans. Des de fa quaranta anys ha fotografiat en els seus tallers la major part dels més grans artistes i escultors del segle XX, de Joan Miró a Ai Wei Wei. El seu llibre sobre Miquel Barceló fou publicat el 2004 per La Fabrica (Espanya), Thames and Hudson (Anglaterra), Steidl (Alemanya) i Actes Sud (França). Les seves fotos s'han exposat moltes de vegades i formen part de nombroses col·leccions públiques i privades. Des de 2013 viu permanentment a Mallorca.

Un arxipèlag radiant

La proposta prové d'un llibre de 18 perfils escrits per Pere Antoni Pons amb fotografies de Jean Marie del Moral, publicat a l'editorial *enSiola*, de Mallorca. El llibre es podrà consultar durant la mostra.

L'exposició consta de 18 retrats emmarcats en 50 x 60 cm. Retrats de Simón Andreu, Erwin Bechtold, Pilar Benjam, Maria del Mar Bonet, Anthony Bonner, Guillem Frontera, Isidor Marí, Josep Massot i Muntaner, Biel Mesquida, Antoni Parera, Joan Pons, Ponç Pons, Carme Riera, Fina Salord, Sebastià Taltavull, Andreu Terrades, Elías Torres i Rafael Tur Costa.

Andreu Terrades, 2019

Mateu Estarellas

Cala Rajada, 1970. Mateu Estarellas és filòsof i artista. Ha presentat exposicions individuals a diferents galeries: Galeries Bennassar, Sa Pleta Freda, Aagaard Galerie, etc. També a espais públics o fundacions, com ara Sa Torre de ses Puntes de Manacor, o l'Ateneu de la Fundació Caixa Laietana de Mataró.

Ha participat en diversos projectes col·lectius com "Noves Presències", En. ..projecte" o "Estormiart".

Oracle

Deia Heràclit: "El senyor, l'oracle del qual és a Del·fos, no diu ni amaga, sinó que indica a través de signes".

L'artista exerceix també com a oracle d'aquest "senyor", i sap que és pretensió voler dir, i absurd voler amagar; per això només vol indicar a través de signes. Signes que seran aleatoris i mutables, i l'única funció dels quals és deixar-se traspasar per aquella realitat inaprehensible a la qual ens estam referint".

I tot això no és més que un joc, com també assenyalava Heràclit. Ens deia que l'«aion» (un concepte fugisser que s'ha traduït per 'eternitat') és com un nin que juga en un tauler. L'eternitat, que no té forma, es desplega, jugant, en un compendi de formes sempre canviant. L'artista participa d'aquest joc sintonitzant-se amb l'«aion» i, d'alguna manera, fent-se co-creador amb ell. Així comença a proposar formes (que a la vegada són signes) i les intercanvia, les mou, les posa i les lleva, sense voler, tampoc, ni dir ni amagar res; només insinuar, evocar, suggerir,... Només continuar jugant.

